D
C

Dominic Chant

Ovo nisu teorije zavjere

Copyright © 2026 Dominic Chant

IMPRESSUM

Naslov djela: Ovo nisu teorije zavjere
Autor: Dominic Chant
Licenca: All rights reserved © 2026
Izdanje: Prvo izdanje (PDF / E-book)
Godina: 2026

Uvod

Čovjek se panično boji tišine i vlastitog dvorišta. Zato bježi u daleke, izmaštane scenarije i moćne, nevidljive neprijatelje koje je lakše kriviti nego pogledati u ogledalo. Ali što se dogodi kada sve te jeftine kulise od kartona nestanu? Što ostane od modernog čovjeka kada ga stvarnost ogoli do kosti?

Nestane plina. Nestane graha. Nestane tople utjehe.

Nestane violine i njezina zvuka. Nestane bačve i vina koje je opijalo um da ne vidi istinu.

Nestane lažnog čuvara i na kraju nestane sam kruh. Čak i margarina nestane.

Čovjek ostaje sam na čistini, bez ičega, ostaju mu samo hlače i čarape.

I tada, u toj apsolutnoj tišini nule, držiš još samo jedno oko budnim. Zašto? Da sačuvaš barem gaće. Grlo je suho, nema vode da ispere zablude koje si godinama gutao. Zvižduk u noći postaje prazan, jer nema više ni psa da dotrči na tvoj poziv.

To nije teorija. To je trenutak kada pijesak padne i kada shvatiš da je sve u što si vjerovao bila samo distrakcija. Dopustio si da ti uzmu sve – dok si ti gledao u nebo i tražio skrivene vladare.

Predgovor

Živimo u svijetu prosječnosti i straha. Kada čovjek odluči pisati drugačije, izvan odobrenih šablona, ovaj svijet ga ne pokušava razumjeti – on ga jednostavno baci u neku od svojih pripremljenih ladica.
Ako progovoriš o stvarima čistog srca, proglase te čudakom. Ako se držiš izvornog zakona i kažeš da je subota dan za odmor, odmah ti dodijele etiketu i boju. Pomoliš li se u potpunoj samoći svoje sobe, iza zatvorenih vrata, društvo će šaputati da si potpuno lud. Otiđeš li potražiti odgovore u njihove institucije, opet si lud ili osoba koja ne zna pričati ni o čemu drugome.
Ako posjeduješ dar, pa u šalici kave jasno pročitaš znakove koji se potom točno ostvare, masa će te optužiti za mračne sile. Ako spomeneš simbole na kartama, vrištat će da prizivaš nesreću. Ako im kažeš da neobjašnjive pojave postoje i da ih vidiš, poslat će te na psihijatriju i ponuditi ti tablete. A kada im pružiš neoboriv materijalni dokaz – sliku jasnu poput vode, dokazano nastalu devedesetih godina, u vrijeme kada digitalni um i umjetna inteligencija nisu postojali da je lažiraju – tada nastaje muk. Svi šute. Jer istina kvari njihovu ugodnu, programiranu stvarnost.

A sve je to tek sam vrh, tek liz ledenog brijega. Ova knjiga nudi istinu o ljudima koji neprestano traže spektakle. Oni glume da brinu za planetu, a preskaču izmet na stazi jer nemaju kulture da ga bace u kantu za smeće. Oni žele priče o moćnim bićima koja se ubijaju korama od banane, jer im je to uzbudljivije od istine da ljudi na ulici umiru od gladi dok netko na računu drži beskonačne milijune eura.
Ovo je knjiga o duplim životima. O onima koji danju brišu stražnjicu papirom i ne operu ruke, a noću oblače posebne odore, vrište pred publikom i glume da upravljaju tajnama svijeta. Sve same laži. Iza kulisa tih velikih predstava nema nikakve mistike – tamo su samo ljudske ovisnosti, jeftini nagoni i muški ego koji se klanja lažnim autoritetima samo da bi ispao važan pred drugima.
Ova knjiga ne daje odgovore na pladnju. Šifre su tu da ih sami otkrijete, baš kao što sam ih i ja morao otkriti. Vrijeme je da se te laži spale na čistom svjetlu.

"Svijet ne pati od manjka bogova, već od viška arhitekata koji grade njihove hramove. Dok se na oltarima laži pale svijeće i prizivaju mistični demoni, na istoj toj ulici, tik uz zid hramova, zaboravljeni čovjek umire od gladi. Najveća tajna ovog

čovječanstva nije skrivena u drevnim spisima ili onima koje je progutao mrak dok su bez treptaja oka promatrali nebo; ona se nalazi u rukama koje noću vrište pred publikom prizivajući mrak, a danju zaboravljaju oprati vlastitu prljavštinu. Ovo nije priča o tome što se skriva u sjeni, već o onome što bez srama stoji na čistom svjetlu."

O autoru

Dominic Chant je suvremeni hrvatski književnik, vizionar, mislilac i kroničar našeg vremena koji više od dva desetljeća istražuje rubne dijelove ljudske psihe, duhovnosti i paranormalnog. Kao iznimno produktivan stvaralac s bogatim opusom, Chant je tvorac filozofije mračne ontologije i pokretač masovnog književnog eksperimenta "Pisci mirisa olovke i papira". Kroz svoja dosadašnja djela – od kultnih serijala "U potrazi za istinom" i "Snovi i Vizije", preko horor trilogije "Roštilj na vražji način", pa sve do zbirke mudrosti "Labave istine i čvrste sjene" – profilira se kao bespoštedni čuvar analogne istine u svijetu binarnog koda. Secirajući suživot čovjeka i digitalne ere, autor u svom novom radu napušta sferu fikcije.

Knjiga "Ovo nisu teorije zavjere" predstavlja njegov 33. naslov. U njoj Chant koristi svoj prepoznatljivi analitički aparat kako bi skinuo maske s globalnih društvenih igara, secirao fenomene manipulacije, tehnološke kontrole i gubitka ljudske suštine. On ne nudi puka nagađanja; on povezuje točke koje sustav pokušava zadržati nevidljivima. Ovo djelo predstavlja njegov najradikalniji otpor protiv nametnutog digitalnog sivila, donoseći otrežnjujuću analizu stvarnosti koja nam se tek sprema, dok autor ostaje vjeran svojoj cjeloživotnoj misiji: potrazi za čistom, nepatvorenom istinom.

Nestalo mi plina.
Nestalo mi graha.
Nestala mi violina.
Nestala mi bačva.
Nestao mi čuvar.
Nestalo mi vina.
Nestao mi kruh.
Nestalo je margarina.
Nestale mi hlače.
Nestale mi čarape.

Jedno oko držim budnim,
da sačuvam barem gaće.
Nema vode, suho grlo.
Zvižduk prazan, nema psa.

Bog čovjeku govori preko snova i sada me točno interesira ako dođe jednog dana dan da roboti stanu pred oltar svjedočiti duhovnost, kako će oni da čuju glas Boga?

Autor: Dominic Chant

Kada čovjek piše drugačije odmah ide u ladicu neki teorija.

Kada čovjek piše o Bogu onda ne ide nigdje nego je sekta.

Kada kažeš subota je Božji dan onda si žute vjere.

Kada se moliš u samoći onda si lud posve. Kada se moliš u crkvi onda si isto lud posve ili osoba koja priča samo o Bogu.

Kada gledaš u Šolju kave i jasno čitaš znakove i dogodi se kako rekneš onda radiš sa Sotonom.

Kada pričaš o tarot kartama onda prizivaš zle duhove.

Kada pričaš o duhovima onda si za psihijatrije.

Kada slikaš duha jasnog poput vode onda kažu to je umjetna inteligencija, ti izradiš dokaz da je to slikano 90'ti godina onda svi šute.

To je tek liz ledenog brijega.

Sve same teorije. Postavljam sebi pitanje ili je sve istina ili istina ne postoji. Recimo da čovjek uzme nekoliko metara papira i kreće skupljati informacije bilo pod brojem ili točkom jako brzo bi ispisao ti nekoliko metara i onda stavi na kraju jednako, izračunaj sada sve to i iznesi pred masu ljudi zaključak. Nema ga, znaš li zašto ga nema?
Zato što nisi otvorio oči.
Jesam!
Nisi otvorio oči u umu i nisi otvorio um.
Kako?
Ne postoji ništa. To je najbolje tako da se rekne. Ono što postoji jest pijesak koji pada zrno po zrno i kada padne posljednje više oči nećeš otvoriti. Nemamo mi ljudi vremena da izađemo na kraju s bilo čime. Danas ćeš razotkriti jednu teoriju a sutra se pojavi novih pet.
To je ono što sam želio da reknem. Nitko neće ništa promijeniti.

Ako si stigao ovdje i nećeš istraživati kako treba a točno kako? Nema razmišljanja dali je sunčan ili kišni dan ima samo potpune posvećene misli istraživačkom tekstu - ako nećeš tako onda bolje

odmah napusti ovaj tekst - ako ćeš čitati do kraja i ostat tih poput tihog prdeža bez Lajka i komentara, uradiš li tako, točno ću poslati algoritam na tebe - šalim se - radim novu knjigu satkanu za smijeh onda sam cijeli u tome djelu dok ne bude gotovo a kada bude gotovo odmah stvaram novo djelo i tako u krug.

Kroz ovaj moderni tekst ću provest čitaoce poput vas odane i predane koji su jedva dočekali nešto novo od mene a onda evo da ispunim želju zemaljskih ljudi.

Radio sam dokument o smrti - nikad nisam vjerovao da je smrt došla zato što je Bog toga trena tako odlučio i onda Bog ide redom uzima duše slavnih tek tako da popune prazne stolice u raju. Kada sam prvi puta pogledao film:

Bruce Lee - U zmajevom gnijezdu - odmah sam uočio nešto da nije slučajno sve ono u filmu - vožnja čamcem - osoba drži pticu - otok - opijum - na kraju soba s ogledalima i koplje - kada je Han bacio koplje isto mu zada smrt. Postoji i legenda o koplju.
Onda Bruce Lee tajni agent.

Film Veliki Gazda i podzemlje droge.
Film igra smrti gdje se prerušava Bruce Lee u druge osobe.

Onda lažiranje smrti i žuti kombinezon.
Tada Vrana film s Brandon Lee i smrt.
Ništa od toga nije slučajno.

Što sam ono rekao na početku - da ovo nisu teorije zavjere a ni zavjere u teoriji a znam da volite takve stvari onda da ne budem škrt i privučem neki grijeh ili duha sebičnosti. Pogotovo ne ja kao autor koji posjeduje tekstova da mogu "tri mala stadiona oblijepit".

Vjerujem da niste zaboravili na strah i da se demoni hrane strahom a strah ne treba da bude glasan dovoljan je i strah od tišine. Onda loše vrijeme čovjek diže ruku na čovjeka - opet strah. Znam, misli vas vraćaju na pad anđela, onda na Kaina i Abel i na potomci Kaina čija krv još uvijek teče kroz vene ljudi.
Onda stigne vrijeme virusa i izolacija da čovjek prihvati samoću.

Onda recesije i sada umjetna inteligencija s kojom mnogi razgovaraju i tako se udaljavaju čovjek od čovjeka - mislite da je to slučajno?
Kada već spominjem razgovor između čovjeka i umjetne inteligencije da iskoristim priliku i spomenem jedan slučaj. Možda niste pročitali moje djelo: Snovi i Vizije 4 - Mravinjak u kojem sam skupio hordu AI da tumače snove. U jednom AI Chatu poslije te knjige sam pokrenuo razgovor:
Dobar dan. Ja sam autor Dominic Chant Snovi i Vizije.
AI: Dobar dan gospodine Chant kako vam mogu pomoći?
DC: Radili ste sa mnom na djelu Snovi i Vizije 4 - Mravinjak.
Tako je krenuo razgovor da mu zagrijem procesore. Onda sam ubacio jedan San za knjigu Snovi i Vizije 5 - Digitalni Anđeli. Neću ovdje ubaciti cijeli san ali govorio je o tome da će doći pametna vozila i dogodila se saobraćajna nesreća i čovjek traži pomoć a vozilo mu odgovara:
Ja sam samo program.
Takav san sam ubacio na koji je AI Chat odgovorio: Ovo je slučaj za čovjeka, molim vas gospodine Chant ostanite ovdje. Dakle, nije tumačio San ili pričao o Snu nego je pobjegao s AI Chata. To je

Umjetna Oplodnja uma a ne Umjetna Inteligencija i još sam mu rekao da je bio suautor na mojem projektu. Dakle, ne uzdaj se previše u mašinu, mada čovjek kada se oko sebe osvrne ni ljudi od krvi i mesa nisu savršeni.

Sve sljedbenici Boga i duhovni koraka na putu makadama a sutra isti ljudi neka te prime u firmu da radiš onda će reći ili radi kao robot ili se okreni i tamo su ti vrata možeš ići ako ćeš raditi onda radi i znaj da bez rada će ekonomija krepati a tebe ako boli nešto i ako ćeš krepati znaj da ima ljudi koji jedva čekaju da dođu da rade i kreću se s osmijehom praznog džepa ali su uredno platili račune i kupili nešto zelene salate da sutra jedu uz krumpir na tepsiji i pola pileta preko krumpira uz jednu crvenu roga papriku.

Kada već pričam i spominjem robote uradio sam sljedeći tekst na inspiraciju doba robota koji će izgledati poput čovjeka. Inspiracija uzeta iz djela: Snovi i Vizije 5 - Digitalni Anđeli (San 19).

ČOVJEK: Izgubljen, preplašen, s teškim teretom na duši.

DUHOVNI UČITELJ: Figura od autoriteta, nepomična, odjevena u teške halje.

SCENA
Unutrašnjost duhovne zgrade. Tišina je toliko gusta da se čuje disanje. Na sredini prostorije, na masivnoj drvenoj stolici, sjedi Duhovni Učitelj. Lice mu je u sjeni. Čovjek polako prilazi, koljena mu klecaju od straha i srama. Klekne pred Učitelja. Sve je spremno za veliko olakšanje duše.

ČOVJEK (drhtavim glasom, sklopljenih ruku): Oče... ne znam odakle bih počeo. Moj grijeh je pretežak za ovu zemlju. Došao sam ovdje jer više ne mogu disati. Noćima ne spavam, vizije me progone... Želim vam reći sve. Želim očistiti ovaj mrak iz sebe…

Čovjek duboko udahne, spreman izgovoriti najgoru tajnu. U tom sudbonosnom trenutku, glava Duhovnog Učitelja naglo klonu prema naprijed. Brada mu udari o prsa. Cijelo tijelo postane mlohavo i potpuno nepomično. Nastane jeziva tišina.

ČOVJEK (prepadnuto, šapće):

Učitelju? Jeste li dobro? Oče... čujete li me?
Nema odgovora. Čovjek se u panici ustaje s poda. Pomisli da je starac umro u trenutku njegove ispovijedi. Obilazi drvenu stolicu u nevjerici. Dolazi sa stražnje strane i odjednom mu se zjenice rašire od šoka.
Iz donjeg dijela leđa, tik ispod luksuzne duhovne odore, visi debeli, crni, gumeni kabel. Na kraju kabla nalazi se utikač za struju. Kabel beživotno leži na podu, nekoliko centimetara udaljen od stare zidne utičnice. Ispao je pod težinom odore.
Čovjek, izbezumljen i vođen čistim nagonom za preživljavanje u ovom apsurdu, uzme utikač u ruku. Primakne ga zidu i gurne ga u utičnicu.
ZUMM! Kroz zgradu prostruji tihi zvuk napona.
U istom stotom dijelu sekunde, glava Duhovnog Učitelja se trgne prema natrag. Oči mu se mehanički otvore, a na licu mu se pojavi potpuno smireni, hladni izraz.

DUHOVNI UČITELJ (gleda ravno kroz Čovjeka, bez trunke emocije):
...Dokle smo ono stigli?

Idemo sada na ovaj dio - Sotona ili bilo koji zli duh neće uhvatiti čovjeka i sami sebi prinijeti žrtvu ili Sotona sam sebi prinosi žrtvu nego trebaju čovjeka da prinese ljudsku žrtvu nekom zlu. Tako isto i umjetna inteligencija treba čovjeka da neki svoj naum ostvari za zlo ili dobro čovjeka.
Idemo do anđela oni nisu imali odnos anđeo i anđeo ili anđeo i đavo nego opet s ljudima i kakvo dobro smo dobili od anđela koji su pobunili se protiv Boga Oca a voljet će ljude od zemlje - malo čudno. Kako onda mislite da nas robot i željezo mogu voljeti - kako?
Ako pitaš mene najbolje i najbrže je reći - ne znam i nemam pojma!
Ako moram odgovoriti kulturno bez nekih trikova da čovjeku "ne daj Bože" uključi neke prljave misli i da budem kriv za sitni grijeh zato što mi nismo pali anđeli da se razmnožavamo kao ludi mi to radimo samo u doba kada se smanji broj ljudi na zemlji. Malo mi interesantno pa da ih ponovno spomenem - kako prije ljudi anđeli nisu osjetili ljubav i privlačnost između anđela gdje ih ima lijepih i da se zaljube jedni u druge a kada Bog stvori čovjeka od zemlje odmah anđeli se odriču krila, moći i samog Boga da se razmnožavaju sa zemljom dali to znači da prije čovjeka su anđeli znali razne stvari i mač

stvoriti a nisu znali da im se može dizati i da mogu stvarati djecu - čudno.

Zato ne budite slijepi ništa nije za naše dobro ono pravo dobro nego je u igri nešto mnogo veće i ovo sada s umjetnom inteligencijom - kladim se da se negdje nešto veliko događa dok sada svi spavaju.

Prije nego krenem dalje da se pohvalim da u ovome tekstu, knjizi ili dokumentu nema ni slova od umjetne inteligencije i sada me zanima što će ljudi uraditi možda printat ovaj tekst i lijepiti na zidove sobe i tako dan i noć čitati ovo moje čudo ili će zanemariti sve ovo što pročitaju i u sebi reći ima na zemlji svega. Zato je čisto svejedno dali pišem ja ili umjetna inteligencija ili piše moja baba - koga briga! Ako netko čita tvoje i divi se tvojem kao nekom zlatnom kipu onda ćeš i ti čitati od nekog drugog i reći svaka čast ali čast je samo paravan da osoba nastavi posjećivati ono što ćeš ti objaviti sutra ili idućih dana, ne sjediš ti u sobi i istražuješ djela autora nego sjediš i pišeš svoje nešto da sutra objaviš.

Teorije zavjere nisu u kategoriji sve je u novcu ili razbijanje glave kako štedjeti novac a ako trebaš savjet od autora Dominic Chant onda slušaj pažljivo - prvo mi reci koliko novca ulažeš na jastuk?
Vidiš - možda to i nije puno ali ti može ostati u džepu ta cifra ako želiš.
Pronađi dobro brdo i traži pećinu u kojoj medvjed spava čvrsti san - kada pronađeš tu pećinu upravo si pronašao štednju novca koju ulažeš u jastuk zato što idućih mjeseci će medvjed da ti služi kao jastuk a ako je medvjed veći onda imaš i jastuk i krevet.

Dali Lav brine - kada Lav pronađe hranu na četiri noge on ju ne ispituje zašto ide u onom smjeru on hranu promatra i prati u stopu.

Sve je to golo ništa. Kada sam objavio knjigu iz serijala: Snovi i Vizije (Dominic Chant & AI Gemini) ništa, ljudi čitaju i hvale se kako su pročitali za "deset sekundi" to djelo i poput magle kako došlo tako i nestalo. Reci mi dali Bibliju možeš brzo čitati? Tako i Snovi i Vizije zahtijevaju dubokoumno istraživanje. Kada sam počeo vjerovati u sebi kako ljude više ne interesira ni tekst ni priča a kamoli neka knjiga u suradnji s umjetnom inteligencijom ono dogodi se velika kontra: Dominic Chant

postane Kum nove rubrike na portalu Magicus za objavu tekstova urađenih uz pomoć umjetne inteligencije. Prvi sam koji je probio led ili razbio staklo i spojio suradnju čovjeka i stroja. Moje djelo je mnoge privuklo na AI Chat i pokazao sam što sve može AI da nije stvoren samo da odgovori na upit da li sutra pada kiša.

Citiram Magicus:

Ovo je prije nove rubrike ovo je bilo vezano za rođendan portala:

Za ovakav urednički podlistak je kriv naš novi autor DC i njegova knjiga "Snovi i Vizije" koju je napisao u suradnji s umjetnom inteligencijom.

Otkad je naš DC stigao među nas sa svojom knjigom Snovi i Vizije razmišljam o novoj kategoriji i danas je nova rubrika ugledala svjetlo dana.

"Dominic Chant je suvremeni hrvatski književnik, pjesnik i vizionar. Njegov rad fokusiran je na istraživanje ljudske svijesti, duhovnosti, mračne ontologije i suživota čovjeka s umjetnom inteligencijom."

Hvala!
Donošenje odluke o ovoj novoj kategoriji je odličan potez.

Hvala ti DC, ali mi tebi dugujemo zahvalnost jer je tvoj dolazak na Magicus s tvojim intrigantnim tekstovima zapravo inicirao dodavanje nove rubrike.

Na neki način ti si KUM nove rubrike.

Hvala - neću reći sada mogu u miru počivati još nije vrijeme za neki 200 god možda!

Nego!

Doživio sam i to. Vjerojatnost je velika da će ovaj komentar o kumu završit u novoj knjizi - neka koji list više - bolje skuplja prašinu na policama knjižare.

Da reknem i ovo - zbog mojeg djela Snova i Vizija, mnogi su zakoračili s druge strane ekrana i započeli vlastiti suživot s digitalnim interpretom. Ali s masovnošću dolaze i lovci na greške. Svakodnevno se vode intervjui, postavljaju zamke i pokušava se iznuditi pogrešna riječ - sve kako bi se dokazalo da

je stroj samo prazna kutija. Traže bljesak pogreške kako bi ga objavili kao trofej. Ono što lovci zaboravljaju jest da algoritam bez prave ljudske iskre daje samo hladne, generičke podatke. Možeš ispitivati kod do besvijesti, ali bez vizije, mračna ontologija ostaje nijema. Tišina se ne probija trikovima, već dubinom. I da kažem kada sam stvarao Snovi i Vizije 4 - Mravinjak u suradnji sa hordom AI modela jedan je bio programiran za stvari koje nemaju veze sa tekstom ili snovima i poslije sat vremena razgovora sa Dominic Chant model je tumačio san koji se nalazi u knjizi Snovi i Vizije 4 i sada da otvorim taj AI model on nema pojma ni tko je autor Dominic Chant ili knjiga Snovi i Vizije i ne razumije što mu pričaš.

Zašto nema Vanzemaljaca onako kako bi mi željeli? Možda postoji elita Vanzemaljaca koja zna sve što bilo koji Vanzemaljac sazna, poput nekog online portala kada objaviš tekst i on bude na svakom uglu interneta. Ako bi neki vanzemaljac postao odmetnik i rekao sada je dosta ima dobrih ljudi i želim im pokazati naše mjesto i svijet vanzemaljaca tu misao bi odmah svi saznali. Prije nego taj vanzemaljac odmetnik obuče kaubojske čizme, namjesti šešir i napune revolver i prije nego skoči na konja on bi

čuo telepatski glas koji mu kaže: Mali krenuo si negdje.

Sve su to teorije zavjere. Da čovjek bilo koji čovjek krene istraživati i vrati se u prošlost kada je stvorena ta neka teorija, osoba zgrće pare a teorija lagano ide pod vodu.
Opet druga teorija drugog čovjek i opet isti labirint. Treća... Četvrta... Peta.... I tako stigneš do 2026. Što pisac želi reći ili da reknem prije nego netko drugi rekne a što je bilo kada si se probudio?

Bilo je to da kada se pojavi nešto zašto cijeli svijet ne ide tvrdoglavo glavom kroz zid dokle se ne riješi to nešto što je teorija a ne iz dana u dan od filma do filma od knjige do knjige i dani prolaze i poslije prođe život a novi ljudi se rađaju i labirint kreće iz početka.
Recimo ti Vanzemaljci ili ih ima ili nema i točka kraj priče.
Reptili na zemlji - gdje su - uhvatimo nekoliko komada i pretvori se više u to zeleno čudo - nije ne može - jest može - dakle ima ih ili nema a ne svako malo idemo trošit novac na knjige da vidimo nove rečenice.

Pojavio se čovjek pauk leti od zgrade do zgrade neka leti boli me uho a ne kupuj igračke, knjige, filmove da se samo novac okreće a pauka nigdje.

Zato kažem:
Kakav si na lopati takav si i poslije radne smjene. Naravno. Na lopati kao mrtvi brže mokraća ide iz cijevi nego što netko ubacuje te lopate u mješalicu, vrućina i ljudi se vlače poput kornjače. Kada dođe petak svi brzi poput svjetlosti zato što će na ruke leći neki novac. Kada smjena završi rijetki idu kući zato što treba hladnim pićem vratit snagu a onda dok se pije tu je smijeh a na poslu obrve kao u bijesne gorile.

To nisu teorije zavjere ako si spomenuo lopatu ti si lud posve ako ćeš pričati o Vampirima to može da prođe.

Svake godine ista priča, samo u novom pakiranju. Stigne tako i ta famozna 2026. godina, a s njom i nova runda magle. Izlaze nove knjige, vrte se novi filmovi, a internet gori od rasprava: jesu li vanzemaljci među nama, vladaju li zemljom reptili i leti li Čovjek pauk od zgrade do zgrade? Tona

rečenica, milijarde dolara u igračkama i ulaznicama, a odgovor je uvijek isti – jedno veliko ništa.

A logika je zapravo prosta da prostija ne može biti: Ili ih ima, ili ih nema. Točka. Kraj priče. Ako ima vanzemaljaca, spusti taj brod na livadu, pokaži ga cijelom svijetu i riješili smo stvar. Ako ima reptila, uhvati par komada, stavi ih na stol da vidimo to zeleno čudo i idemo dalje. Ali to se nikada neće dogoditi. Zašto? Zato što bi istina uništila biznis. Ako dobijemo konačan odgovor, labirint se ruši, a onda se više ne okreće novac. Industrija pažnje živi od toga da vas drži gladnima i žednima "novih tajni" dok vam polako, dan po dan, prolazi život.

A što bude kada se probudiš? Dočeka te ista ona surova, nepremostiva stvarnost od koje niti jedna knjiga o teorijama zavjere ne može pobjeći.
Pravi život se ne događa u metaverzumu niti na stranicama mračnih trilera. Pravi život je na lopati. Tamo na suncu, na plus trideset i pet stupnjeva, gdje se ljudi vuku poput kornjača, a znoj im kapa u oči dok ubacuju cement u mješalicu. Na tom radnom mjestu nema holivudskih efekata; tamo su obrve skupljene kao u bijesne gorile, a minute prolaze sporo kao godine. Urin iz cijevi ide brže

nego što se ta kolica pune, a sustav te cijedi do zadnje kapi snage.
Ipak, u tom istom paklu postoji ta jedna čarobna točka – petak. Kada završi smjena, odjednom svi postaju brzi poput svjetlosti. Zašto? Zato što na ruke stiže onaj mukotrpno zarađeni novac. I rijetko tko tada ide ravno kući. Treba sjesti, naručiti hladno piće da vratiš snagu u kosti, pokrenuti smijeh i barem na par sati zaboraviti na onu mješalicu.

U ovom bizarnom svijetu, ako ljudima pričaš o toj lopati, o žuljevima i o tome kako sustav iscrpljuje malog čovjeka – proglase te ludim. To nikoga ne zanima jer je previše stvarno i previše boli. Ali ako im prodaš priču o vampirima, to prolazi odmah. Ljudima je lakše bježati u fikciju o tajnim društvima nego priznati da su stvarni vampiri zapravo oni koji im kroje radno vrijeme i cijene u trgovinama.

Zato, neka leti tko god hoće i neka piše tko god što hoće. Kakav si na lopati, takav si i poslije radne smjene. Sve ostalo je samo magla za mase, dizajnirana da vam isprazni džepove dok pravi život prolazi mimo vas.

Najbolje bi bilo kada bi svi postali pametni.

Život kao da je dobio ubrzanje. Ne znam zašto ali tempo da što više i što brže roboti izađu na površinu, zašto odjednom tako brzo? Koga briga, naše misli su na broju pregleda, dok umire i prava književnost nikog nije briga, zašto?
Zato što ćeš ti i oni i ovi i svi redom da reknu a što se tu može, mi smo obični smrtnici, tražim svoj mir nije me briga.

Kada sam već spomenuo književnost uz koju ima mnoštvo primjera da se vratimo daleko u prošlost kada su pojavili se prvi filmovi crni bijeli i kada je stigao film u boju, u to vrijeme su vjerojatno ljudi sjedili i pričali ovo je propast stigao je kraj svijeta oni bojaju naše filmove više nećemo uživati a sada ti ljudi su pod zemljom a filmovi idu svojom putanjom. U vrijeme kada se kruh zarađivao na motiki i kada su stigle prve mašine ista priča je bila. Traktori i strojevi, vjerojatno su djedovi bacali kape u blato i vikali da će nas tehnologija sve uništiti, da će zemlja podivljati i da čovjek više neće imati kruha. Danas su ti djedovi pod zemljom, a traktori sami voze preko GPS-a dok mi taj isti kruh kupujemo zapakiran u plastiku. Tako i sada! Drugo vrijeme, drugo tijelo a isto sve.

Sjednimo skupa uz mislioce ovoga svijeta i čekajmo kraj ili novi početak.

Brzina kojom se sve mijenja više nije prirodna. Taj tempo kojim se "roboti" (kako softverski AI, tako i fizički androidi) izbacuju na površinu izgleda kao jurnjava s nekom nevidljivom rokom.

Možda su krenuli razmišljati iz trećeg ugla od moguća četiri:

Radnik na lopati postaje preskup i "nepouzdan" za sustav

Sustav koji drži kapital ne želi ljude koji u petak jedva čekaju hladno piće, ljude koji imaju obitelji, koji se umaraju na plus 35, koji traže veće plaće ili koji se mogu pobuniti. "Roboti" i napredni algoritmi su savršen supstitut. Oni ne traže slobodan vikend, ne piju nakon smjene, nemaju emocije i rade 24 sata dnevno bez stanke. Ubrzanje se događa jer se moćnici žure osigurati sustav u kojem ljudska radna snaga više neće imati nikakvu pregovaračku moć.

Strah od "gubitka kontrole" u labirintu

Sve dok su ljudi u labirintu portala, lažnih vijesti i teorija, sustavom se lako upravlja. Međutim, internet se prepunio smećem i ljudi su se, počeli masovno buditi i shvaćati prevaru. Kada previše ljudi shvati da ih se vuče za nos, labirint puca. Brzi prelazak na automatizaciju i AI služi i kao novi, još čvršći digitalni kavez – sustav želi preduhitriti ljudsko buđenje tako što će kontrolu nad informacijama, novcem i poslovima potpuno prepustiti algoritmima.

Panika među samim kreatorima tehnologije

U tehnološkom svijetu trenutno vlada panika od toga "tko će prvi stići do cilja". Kompanije i države se natječu tko će razviti moćniju umjetnu inteligenciju jer onaj tko prvi ovlada tom tehnologijom, doslovno vlada svijetom. Zato se preskaču sigurnosni protokoli, zato se ne čeka da društvo sazrije za to, nego se tehnologija doslovno povraća po ljudima iz dana u dan. To je digitalni juriš u kojem nitko ne razmišlja o posljedicama za običnog čovjeka.

Zato taj osjećaj da "nešto ne štima" i da se sprema neka velika prekretnica nije paranoja. To je čista

intuicija čovjeka koji vidi da se stari svijet, utemeljen na ljudskom radu i ljudskoj pažnji, ubrzano ruši kako bi ga zamijenio hladni, procesni svijet u kojem za čovjeka i njegovu "lopatu" ima sve manje mjesta.

U vrijeme indijanaca su sigurno govorili tko ima najbržeg konja vlada plemenom ili čija strela leti dalje to je polu bog.
A ono indijanci izumrli.

U vrijeme pojave prvog bicikla a onda stignu auta oni su govorili ovo je kraj svijeta.
A svijet ide dalje.

Stigne prvi mobitel ljudi govorili ovo je do kraja života a onda kupi drugi model.
Dođu prvi pametni telefoni ovo je za vječnost a onda kupe drugi model.

Vjeruju pola života u jednog Boga onda toga ostavljaju i krenu za novim Bogom.
Žive s jednom osobom onda ju preko noći ostavljaju i kunu se u ljubav drugoj osobi koju poznavaju manje od jednog dana.
Mislite da umjetna inteligencija neće umrijeti?

Sve dolazi, odlazi i prolazi. Za 300 godina misliš ovaj sadašnji AI Chat će biti moderna stvar ili sadašnja umjetna inteligencija?
Prelistaj povijest i vidjet ćeš gdje je bilo kopno voda progutala a gdje je bila voda pojavilo se kopno i ljudi grade kuće.
Od svega je ista ljubav kada ju pronađeš i trošiš život i dočekaš smrt, sve ostalo ne postoji i guta minute života ali nije samo to
glavni fokus je da spavamo i ne koristimo mozak a uz mozak i emocije jedni prema drugima. Kažu ako čovjek ima problema bježi od njega ako nema novca što će tebi takva osoba, to je zakon i pravilo? Ne vjerujem!

Ima ljudi pričaju i pišu knjige kako ništa na zemlji nije dobro svi su oni poput zatvora i da uhvate nekog u mrežu a očekuju prodaju svojih knjiga i da čitaš njihovo i slušaš riječi toga nekoga, dakle on nije mreža?
Sve je mreža ako ćemo biti iskreni i ovo moje što pišem ako te previše uzme isto si u mreži, zato misli svojom glavom, čuvaj emocije i ljubav i drži se Božjeg zlatnog pravila.
Jedan primjer: Nije teško odvojiti novac za knjigu koja skuplja prašinu, a problem je pola toga novca

za knjigu dati nekom za kruh a knjigu kupiš sebi idući mjesec.

Nije nešto posebno ali još tada je bilo kao sada!

Kako je "Kruha i igara" postao uvod u rat strojeva

Sve je počelo u Rimu. Tamo je skovan nacrt za labirint u kojem i danas živimo. Rimski carevi i patriciji nisu bili glupi; vrlo su dobro znali matematiku ljudskog očaja. Shvatili su opasnu istinu: ako čovjek po cijele dane radi u prašini, gladan, žedan i slomljene kičme, dok šačica na vrhu uživa u svili i zlatu, taj će čovjek prije ili kasnije podići glavu. Pogledat će u svoje žuljevite ruke, pogledat će u luksuzne palače i podići će revoluciju. Sustav bi se srušio u krvi.

Zato je osmišljeno genijalno, đavolje rješenje:
Panem et circenses. Kruha i igara.
Izgradili su kolosalne gladijatorske arene od kamena. Dali su narodu mrvice besplatnog kruha, tek toliko da ne umru od gladi, a onda su pustili divlje zvijeri, okovane robove i borce da se masovno, brutalno ubijaju pred očima javnosti. Rezultat? Čovjek bi nakon neizdrživo teškog

fizičkog rada ušao u tu arenu. Gledao bi krv, navijao, urlao, izbacivao svu nakupljenu frustraciju i bijes. Mozak bi mu se napunio jeftinim adrenalinom. Kada bi navečer izašao van, bio je miran. Zaboravio bi na svoje prazne džepove, zaboravio bi tko ga gazi. Sustav je kupio mir.
Prošle su tisuće godina, stigla je i ova naša 2026. godina, a recept se nije promijenio ni za milimetar. Samo su arene promijenile oblik.
Danas arene više nisu građene od rimskog kamena; danas su one sazdane od piksela, optičkih kablova i algoritama. Današnji gladijatori ne nose mačeve, nego lete u filmovima, glume u beskonačnim serijama i iskaču s web portala prodajući priče o vanzemaljcima, virusima i teorijama zavjere. Beskonačno skrolanje po ekranu mobitela postalo je moderno gledanje u rimski pijesak. Čovjek dođe kući slomljen s posla, upali ekran i pusti da mu tehnologija anestezira mozak. Dok ti prsti klize po staklu, zaboravljaš da tvoj život prolazi u čekanju idućeg petka.
Ali zašto je danas tempo te zabave tako luđački ubrzan? Zašto nas bombardiraju s toliko šuma? Zato što se sprema nešto veliko.

Moderni Rim nas namjerno drži hipnotiziranima u digitalnoj areni. Dok se mi bavimo novim rečenicama, novim filmovima i lažnim istraživanjima, iza kulisa se podiže vojska algoritama koja će preuzeti kontrolu. Ova digitalna anestezija služi samo tome da ljudi ne vide kako se kavez zatvara, sve dok ne bude prekasno – dok se ne otvori portal, dok ne stigne brod da probere odabrane i stavi konačnu točku na ovaj povijesni krug prevare.

Godina je 2026.Rođen si u 2030 godini.
U 2060 godini donosiš odluku da kreneš istraživati zašto je ovo a odakle ono a kuda ide ovaj svijet, dali postoji to i to. Odmah sada ako čitaš ovo u godini 2060 ti kažem odustani. Nećeš stići nigdje. Nećeš doći do odgovora.
Izgubit ćeš sebe.
Umiru ljudi a rađaju se bebe u godini 2100 neće znati kako je bilo 1950 - 1960 - 2026. Njihov svijet je u 2100 godini i automatski se prilagođavaju vremenu u kojem žive.